

Alizzz: «Ser productor no és com ser enginyer, és una feina més artística que tècnica»

Parlem amb el productor i compositor de Castelldefels sobre la seva trajectòria en el món de la producció i del seu primer àlbum en solitari 'Tiene que haber algo más'

Alizzz | Rafa Castells

El productor i músic de Castelldefels Cristian Quirante ?**Alizzz'** no és un enginyer de so a l'ombra, sinó un músic creatiu en plena expansió. Després de l'èxit amb **C. Tangana** -premiat amb tres Grammy Llatins- va muntar una banda pròpia com somiava a l'institut i l'any passat va gravar *Tiene que haber algo más* (Warner, 2021), un debut en solitari que reflexiona sobre com, durant les nits, les coses passen amb una altra intensitat. I mentre el presenta en directe no ha perdut el temps, perquè el darrer èxit ha estat la producció del seu primer tema en català, "Queda't així", la cançó d'estiu de **Joan Dausà**.

Vas néixer a Castelldefels als anys vuitanta, quan per l'autovia C-31 hi havia moltes discoteques que van formar part dels clubs de la costa del Baix Llobregat. Què t'han explicat d'aquell temps?

No soc gaire conscient de la moguda dels vuitanta, però estava relacionada amb la ?ruta del bakalao' o l'intent de fer alguna cosa semblant perquè n'era el moment d'efervescència. Dels

anys noranta tinc la referència de les discoteques Tutankhamen i Silvi's, que tenia un edifici molt guai, tot i que no el vaig trepitjar mai. L'autovia de Castelldefels té una idiosincràsia particular, perquè està molt vinculada a la festa, a l'extraradi i als *after hours*, sobretot a la zona de Viladecans. A la meua època n'hi havia tres de famosos: el Souvenir, el Fritz i el Costa Sur-Merci. Hi havia gent que s'aixecava per anar-hi i altres que hi anaven seguint la festa de la nit. Tenia un rotllo molt desfasat, és l'autovia del ciment on al final van arrelar festes i una cultura molt subversiva. Sempre m'ha semblat interessant, tot i que no era un bon lloc on anar si volies tenir una salut equilibrada.

Si no vas anar de festa pels clubs de l'autovia de Castelldefels, en quin ambient et vas socialitzar quan eres adolescent?

Sempre he escoltat molta música, sobretot des que sé tocar la guitarra i faig cançons. A la meua època m'agradava el rock i hi havia algun bar on anàvem els més rars i alternatius com el Dixi i el Señor Lobo, on punxaven grunge i músiques d'aquest estil. Algun cop havia intentat anar a discoteques pijes, com l'Up&Down, però no ens van deixar entrar mai. El primer moment en què vaig sentir alguna cosa explosiva dins meu va ser anant als festivals. El FIB de Benicàssim va ser el primer que vaig trepitjar el 2002 o 2003.

El FIB va marcar un punt d'inflexió?

Quan vaig anar al meu primer FIB estava interessat en el pop independent. Vaig descobrir que l'indie i l'electrònica tenien un nexa en comú que va representar el discjòquei i músic **Sideral**, que mesclava els dos mons i feia una electrònica que m'interessava. A partir d'aquí vaig entrar al tecno i el *house*, estils que no havia sentit mai al poble. Aquí a la gent li agradava més la màquina i el trance, que a mi no m'entraven tant.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ZLnuKm9upjI>

Avui encara mantens la connexió entre aquests dos mons?

Sí, després de passar per diverses etapes i fer coses diferents ara estic tornant a aquells primers temps en què em vaig començar a interessar per l'electrònica, tocava la guitarra i feia cançons rockeres. Ho he ajuntat amb les influències que he anat incorporant els darrers anys i he fet un flaixbac.

Sents nostàlgia dels primers temps quan vas entrar als ambients musicals?

Voldria tornar a gaudir d'un festival de la mateixa manera que ho vaig fer per primera vegada, amb la sensació de descoberta d'un nou món. Moltes vegades ho he intentat reviure, com si fos el primer amor, és un bon record i m'agrada tornar-hi, però ja ha passat.

Mentre descobries aquest món vas estudiar enginyeria de Telecomunicacions. Ho vas fer amb la idea que t'ajudés en la música?

Sempre he intentat portar els meus estudis cap a alguna cosa artística relacionada amb la música, però hi ha una gran diferència entre ser productor i les telecomunicacions. Ser productor no és com ser enginyer, és una feina més artística que tècnica. Ara fa sis anys que em dedico a

la música al cent per cent. Abans havia estat dos anys treballant a mitja jornada, però no havia fet el pas definitiu. I quan estudiava Telecomunicacions tot just feia música de manera amateur.

La creativitat juga un paper fonamental en la teva feina de productor?

La meva feina és pura intuïció. Sé moltes coses, però no perquè ningú me les hagi ensenyat, sinó que ho he anat aprenent a partir de la meva pròpia experiència. Sempre faig broma dient que la meva feina és tocar botons i anar provant. Una de les coses interessants és que no sé mai quin serà el resultat, perquè no tinc cap barrera, com moltes vegades tenen els músics de conservatori.

Alizz Foto: Rafa Castells

Si ningú et va ensenyar la feina, com vas arribar a ser productor?

Ser productor no era una possibilitat, perquè no entrava dins els meus plans. Tot va ser molt més lent, no és com decidir que vols fer una professió i apuntar-te a estudiar un curs o grau, no hi havia estudis o jo no els coneixia. Primer va ser anar a una sessió electrònica, flipava amb la música que posava el DJ i em preguntava com ho devia fer. Vaig investigar en un internet molt primigeni, em vaig baixar un programa i vaig començar a intuir per on anava el tema. Va ser un procés d'anar provant i trobant què m'agradava i amb quin tipus de música podia expressar alguna cosa interessant. Vaig tardar molts anys a fer una cançó que sonés bé, i ara trigo un dia.

Actualment has produït cançons que són tot un èxit! Has trobat el 'hit' perfecte?

Ara estic molt tranquil a l'hora de fer música. Quan em surt una cançó que m'agrada o veig que funcionarà, gaudeixo de la sensació. I també considero que està bé fer cançons pel simple fet de fer-les, que no siguin *hits* però em permetin viure tranquil. Ja he viscut en la roda de fer *singles* i ara estic en el procés de fer cançons per a àlbums que expliquin coses. És molt més reconfortant, perquè m'estressava fer cançons i que quedessin al calaix. Un senzill perfecte és una cançó pautada, que enganxa i que té tirada popular, però és molt cutre quan et quedés a mitges.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=sEjplW7a6jA>

Abans la figura del productor no era tan popular i ara s'ha posat de moda. Per què s'ha girat aquesta tendència?

Ara, en general, els productors també són els compositors de les cançons. No es tracta només d'aportar estètica al tema, sinó que també n'ets l'autor i tens rellevància. Un ordinador té infinites possibilitats i és capaç de portar-te a llocs més interessants que abans.

Molts músics de l'escena catalana també acaben sent bons productors. Tots els músics poden ser productors i tots els productors poden ser músics?

Per a qualsevol artista és interessant tenir una idea bàsica de producció, perquè no només es pot dedicar a compondre una cançó sinó que pot tenir una visió de com vol que soni, l'enfocament i l'estètica. Sense aquesta visió, t'has de deixar fer a mans del productor, però si saps quines eines té, el pots anar guiant, sobretot si vols fer música original. De productors artistes, en canvi, en conec menys.

Dius que la producció genera música original. Què més pot provocar la novetat?

Les col·laboracions sempre són interessants perquè poden sorgir sinergies. Jo m'he trobat amb altres artistes catalans i hem compartit idees. Per exemple, al meu disc en solitari *Tiene que haber algo más* hi ha bateries de Joan Pons i Jordi Matas, que tenen un so característic i que, passades pel meu filtre, agafen una altra volada. Jo ho faig tot amb el meu ordinador i, en canvi, ells ho fan amb màquines que no he utilitzat mai, de manera que al final he après a barrejar dos mons.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=tIBLRTakqMM>

Per a la producció del disc 'El madrileño' (Sony, 2021) de C. Tangana vau barrejar l'electrònica i la música urbana.

Va ser una bona idea ajuntar-nos perquè jo feia de música electrònica que estaven funcionant, tenia un respecte dins el nínxol, i ell dominava en el gènere urbà, el rap i l'r'n'b. Hi va haver un moment en què la música urbana i l'electrònica es van començar a mesclar molt i vam considerar que podíem aportar alguna cosa nova. Veníem de l'explosió del reggaeton i el trap, que al final van saturar el mercat, i el rotllo de recuperar la música tradicional i el pop espanyol més clàssic era fresc i ja ho vam detectar a l'estudi.

Posteriorment vas llançar-te a la piscina amb un disc en solitari, 'Tiene que haber algo más'. Per què després de tants anys?

No vaig fer el salt de la nit al dia, va ser casual, vaig començar a compondre de manera seriosat. Va ser com una evasió, perquè estava avorrit i sempre havia tingut la il·lusió de tenir un grup a l'institut. Com a artista tinc molta més pressió, més per la indústria que per mi mateix. Una carrera artística es basa a les decisions i com a productor tinc major distància. Però, a la vegada, ser artista reverteix de manera més gran, i ara em sento més ple amb el meu projecte.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=l0kk8iUz1eU>

Al disc parles molt de la vida nocturna. Què té d'atractiu?

La nit ha estat una gran part de la meua vida, perquè fa un munt d'anys que punxo i l'he viscut de manera professional a través de la música electrònica. I ara he estat durant cinc anys de gira amb **C. Tangana** i amb el projecte en solitari toco a la una del matí als festivals. M'han passat moltes coses! A la nit ens tornem més vulnerables, perquè tot està a flor de pell.

A la nit tot es viu molt diferent. Et consideres una persona tan intensa com al disc?

Gràcies a Déu, no soc sempre com al disc. Continc els sentiments, i de nit no faré mai res per cridar l'atenció ni acabaré molt begut. Mantinc els peus a la terra però crec que, dins la contenció, em puc deixar emportar i viure coses més fugaces. Potser al següent àlbum explicaré altres coses...

Hi haurà proper disc?

Ja estic preparant noves cançons. No sé de quina forma sortiran, però estic centrat en el meu projecte. I també estic esperant que em vingui alguna proposta interessant de producció, m'agradaria començar una cosa nova ara que el cicle d'*El madrileño* ja s'ha acabat.